

Τζώτζης Βασίλης

Τέτοιες ώρες ο χρόνος κυλάει σαν το γάργαρο νερό. Τα καθήκοντα αυξημένα, τα πάθη σε έξαψη, οι αγγαρείες που πρέπει να γίνουν πολλές. Αν όμως σε κάτι ξεχωρίζουν οι κομμουνιστές είναι σε αυτό ακριβώς, **ότι μέσα στην αντάρα της μάχης ξέρουν πως υλοποιούν ένα γενικό στρατηγικό σχέδιο**, ένα πλάνο ιστορικής εμβέλειας. Κάπως έτσι, στο κείμενο που ακολουθεί, θα γίνει μια προσπάθεια να ειδωθούν τα καθήκοντα της στιγμής. Στην προοπτική αυτού που ονομάζαμε, κάποτε, **Αντιμπεριαλιστικό Αντιμονοπωλιακό Δημοκρατικό Μέτωπο**.

Ο ταξικός αντίπαλος

Μια από τις πιο επιτυχείς εκφράσεις, από αυτές που συμπυκνώνουν την εμπειρία χρόνων σκληρού αγώνα είναι πως **«ο αντίπαλος είναι σχολείο»**. Σήμερα ο ταξικός αντίπαλος έχει οργανώσει την πολιτική του κυριαρχία, τόσο άμεσα όσο και προοπτικά. **Η Μνημονιακή Εθνική Ελλάδα οργανώνει τα επόμενά της βήματα**.

Η επίθεση ΔΕΝ θα περιοριστεί σε απλά μέτρα υποβάθμισης του επιπέδου ζωής της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Εδώ μιλάμε για μια **προσπάθεια αναδιάρθρωσης/αναμόρφωσης κάθε πτυχής της συνολικής κοινωνικής**

αναπαραγωγής, οποιασδήποτε διεξόδου – ανάσας για τα πληθειακά στρώματα, οποιουδήποτε κοινωνικού πεδίου θα μπορούσε να αποφέρει κάποιο εισόδημα στη λαϊκή οικογένεια. Από μια μικρή αγροτική εκμετάλλευση, μέχρι ένα πενιχρό ενοικιοστάσιο μιας γκαρσονιέρας ή μαγαζιού, από το φρέσκο γάλα στο χωριό μέχρι τη σύνταξη και το 5ευρώ στο νοσοκομείο κλπ.

Συνακόλουθα με το βάθεμα της αντιλαϊκής επέλασης, η όλο και πιο βαριά επιτροπεία της χώρας από τα τοκογλυφικά γεράκια, **το βάθεμα των σχέσεων εξάρτησης της κοινωνικής & οικονομικής ζωής από τα Ιμπεριαλιστικά κέντρα** (Ε.Ε. – ΝΑΤΟ).

Πάνω σε αυτό το οικονομικό έδαφος στήνεται η πολιτική και ιδεολογική ενότητα, με όλες τις αντιφάσεις της, **των αστικών κομμάτων**. ΣΥ.ΡΙΖ.Α. – Ν.Δ. – ΠΟΤΑΜΙ – ΠΑ.ΣΟ.Κ. – ΑΝ.ΕΛΛ. – Χ.Α. σε πλήρη αρμονία και επιμερισμό ρόλων δίνουν το καλύτερό τους εαυτό, ώστε να υποτάξουν πλατιά τμήματα της ελληνικής κοινωνίας στον καπιταλιστικό μονόδρομο. Εμπεδώνοντας ο καθένας με τον τρόπο του, το απαράβιαστο των κοινωνικών επιλογών της άρχουσας τάξης.

Εμείς τι αντιπαράθετουμε σε αυτά;

Από την άλλη πλευρά, μετρημένες στα δάχτυλα του ενός χεριού, είναι οι επιλογές οι οποίες μπορούν να καταδείξουν την άρνηση του εργαζόμενου κόσμου να ακολουθήσει το νεορεαλισμό της υποταγής. ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. – Κ.Κ.Ε. – Λα.Εν. διεκδικούν να εκφράσουν, ο καθένας με τον τρόπο του, τις τάσεις ριζοσπαστικοποίησης, τα πραγματικά πολιτικά προχωρήματα των κοινωνικών δυνάμεων, τον κόσμο του αγώνα.

Κ.Κ.Ε.

Το ΚΚΕ μπροστά στην πολιτική «κοσμογονία» από την κατάρρευση του σχεδίου της Κυβερνώσας αριστεράς, κυριολεκτικά ΔΕΝ ξέρει που βρίσκεται και που πατάει!

Ενδεικτικά καταγράφουμε από το Ριζοσπάστης της Κυριακής 06/09 σελ. 18.

<http://www.rizospastis.gr/page.do?publDate=6%2F9%2F2015&id=15959&pageNo=18>

«Και μόνο όμως ότι συζητά κανείς με δυνάμεις όπως η ΛΑΕ δείχνει τι γραμμή έχει, πόσο κοντά βρίσκεται το περιτύλιγμα του «μεταβατικού αντικαπιταλιστικού προγράμματος» με το πρόγραμμα φιλολαϊκής διαχείρισης του καπιταλισμού για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας που προβάλλει η ΛΑΕ».

Για την ηγεσία του ΚΚΕ αποτελεί έγκλημα καθοσιώσεως να συνομιλεί κανείς με τμήματα τα οποία αποσπώνται από το ΣΥΡΙΖΑ. Είναι άλλο πράγμα η αναγκαία και απαραίτητη συντροφική κριτική και άλλο το να μην αλλάζεις καλημέρα! **Αλήθεια πώς θα αλληλεπιδράσουν οι επαναστατικές ιδέες σε αυτά τα στρώματα;** Τί ακριβώς ζητάει το Κόμμα από αυτό το ρεύμα; Μάλλον να πάει έξω από τα γραφεία της Κ.Ε. στο Περισσό για μετάνοιες και αυτομαστίγωμα!

Το ΚΚΕ συνεχίζει τον ίδιο αδιέξοδο δρόμο της φυγής στο ΠΟΥΘΕΝΑ! Μετά την τραγική επιλογή του να στηρίζει «ΑΚΥΡΟ» στο δημοψήφισμα της 5^{ης} Ιουλίου, τώρα προσποιείται πως οι ραγδαίες εξελίξεις ΔΕΝ απορρέουν από το εκκωφαντικό λαϊκό «ΟΧΙ» του 62%!

Ακόμη χειρότερα, η συστημική προσαρμογή με επίκληση στην Επαναστατική καθαρότητα οδηγεί το Κόμμα σε επικίνδυνες ατραπούς. Καινοφανείς τοποθετήσεις για παραμονή της χώρας ΕΝΤΟΣ της ζώνης του ΕΥΡΩ μέχρι (ίσως και μετά;) την Επανάσταση, **μετατροπή της Χαλκιδικής σε τσιφλίκι της Ελληνικής Χρυσός μέχρι την Επανάσταση** (ίσως και μετά;) και πολλά άλλα. Η αλήθεια είναι πικρή για την ηγεσία του ΚΚΕ. **Όποιος εξαφανίζει την τακτική στο όνομα της στρατηγικής, οδηγείται με μαθηματική ακρίβεια στην άρνηση της στρατηγικής.**

Τα μέλη και οι αγωνιστές του ΚΚΕ, είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να ανακόψει αυτή τη θλιβερή πορεία. Το έκαναν στη μεγάλη μάχη του δημοψηφίσματος, μπορούν να το επαναλάβουν!

Λα.Εν.

Η Λαϊκή Ενότητα του Π. Λαφαζάνη δίνει δείγματα γραφής, μετά την εμφάνισή της στη δημόσια ζωή της χώρας ως αυτόνομος σχηματισμός. **Αν θέλουμε αυτό το ρεύμα να συνεχίσει την πορεία μετατόπισής του** από το χώρο του Αριστερού Ευρωπαϊσμού – Κυβερνητισμού, από το μολυσματικό & ηττημένο σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ, δεν έχουμε παρά να ασκήσουμε συντροφική και καλοπροαίρετη κριτική σε κάθε εκδήλωση οπισθοδρόμησης.

Καθαρά λόγια και τίμια στάση σε όλα τα ζητήματα. Λοιπόν Σύντροφοι της Λα.ΕΝ. **ΠΡΕΠΕΙ ή ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ να απαντηθεί το ερώτημα τι θα έκανε η Λα.Εν αν ήταν αυτή στη θέση του Αλ. Τσίπρα στη συνεδρίαση των ηγετών της ευρωζώνης; Αν ήταν σίγουρη η ΕΞΟΔΟΣ της χώρας από την Ε.Ε. και ΟΧΙ ΜΟΝΟ από το ΕΥΡΩ, αν ΔΕΝ υπέγραφε η χώρα το 3^ο Μνημόνιο.** Γιατί αυτό που γνωρίζαμε όλοι ήταν πως ακολουθεί σύνοδος των 28

μελών (όλης της Ε.Ε.) και ΟΧΙ μόνο των χωρών του ΕΥΡΩ.

Πως θα επέλθει αυτός ο περιβόητος σοσιαλιστικός μετασχηματισμός όταν η έξοδος από το ΕΥΡΩ προβάλλεται ως αστερίσκος, με εκφράσεις του τύπου «αν χρειαστεί»; **ΔΕΝ αποτελεί υποβάθμιση της δυναμικής της ΡΗΞΗΣ** (έστω μόνο με το νόμισμα) **η αφήγηση περί άλλων χωρών της Ε.Ε. που είναι εκτός Ευρωζώνης**; Εκτός και αν παλεύουμε για ένα Σοσιαλιστικό μετασχηματισμό τύπου Καπιταλιστικής Νορβηγίας... **Κάθε θετικό αίτημα του προγράμματος της Λα. Εν. προσκρούει στα δεσμά με τα οποία έχει δέσει τη χώρα η Ιμπεριαλιστική Ε.Ε..** Από την Εθνικοποίηση των τραπεζών, μέχρι την παραγωγική ανασυγκρότηση! Είναι καιρός για καθαρές κουβέντες και ΟΧΙ για κόντεμα του αναγκαίου προγράμματος, μπροστά σε αβέβαια εκλογικά οφέλη...

Μαζική υπερψήφιση της ANT.AP.ΣΥ.Α.

Αυτές οι εκλογές αποτελούν χρυσή ευκαιρία για τον κόσμο του αγώνα για ένα διπλό μήνυμα. Το ένα πρέπει να το πάρει η εθνική των μνημονίων, και πρέπει να είναι αληθινό χαστούκι και δήλωση πως «ΔΕΝ έχουμε πια να χάσουμε παρά μόνο τις αλυσίδες μας».

Το δεύτερο είναι μήνυμα προς τις ηγεσίες της Αριστεράς. Αφορά την αριστερά και την προοπτική που έχει ανάγκη ο κόσμος της δουλειάς, η νεολαία, οι άνεργοι, ο κόσμος που αγωνίστηκε και μάτωσε το προηγούμενο διάστημα, ο κόσμος που προδόθηκε και απογοητεύτηκε από το ΣΥΡΙΖΑ.

Η ψήφος στην ANT.AP.ΣΥ.Α. είναι ψήφος ΥΠΕΡ της μετωπικής πολιτικής! Είναι ψήφος ΥΠΕΡ μια πολιτικής που συγκροτείται στο ΣΗΜΕΡΑ! Είναι ψήφος ΥΠΕΡ μια πολιτικής που ΔΕΝ θυσιάζει τα αναγκαία προτάγματα, ακυρώνοντας τα θετικά στοιχεία μιας κοινής πορείας! Η ψήφος στην ANT.AP.ΣΥ.Α. είναι ψήφος που ΔΕΝ υποτάσσεται σε εκλογικά οφέλη, σε πειστικές ημερομηνίες εντός εκλογικού πλαισίου, αλλά δίνει προοπτική και πρόγραμμα στο κίνημα, στο μέτωπο, στον αντικαπιταλιστικό πόλο.

Τα κρίσιμα έπονται των εκλογών! Τα μεγάλα ερωτήματα θα τεθούν ακόμη πιο επιτακτικά μπροστά μας, όταν η εφαρμογή του Μνημονίου 3 θα απειλεί με κοινωνική γενοκτονία την εργατική τάξη και τη νεολαία.

Ας είμαστε έτοιμοι λοιπόν! Η δυναμική των εξελίξεων, η βαθιά πίστη στον κόσμο της δουλειάς, η αγωνιστική μας συνέπεια δημιουργούν ένα αισιόδοξο υπόβαθρο ώστε να

ατενίζουμε το μέλλον με αισιοδοξία! **ΚΑΙ πρέπει να είμαστε προσεκτικοί με το μέλλον, ακριβώς ΓΙΑΤΙ μας ΑΝΗΚΕΙ!** Μέσα στη φωτιά της μάχης θα ξαναγίνουμε σύντροφοι, θα «φιλιώσουμε» μπρος στα μεγάλα μας καθήκοντα, θα έρθουμε σε επαφή με χιλιάδες κόσμου που περιμένει να ακούσει τις απόψεις μας.

07-09-2015